پیکارپامیر

۲۰۱۵ /۱۲ /۳۰

وقایع افغانستان از ۲۰۰۱ تا ۲۰۱٤ میلادی

(بخش ۲۸)

ترور و لت و کوب خبرنگاران و رسانه داران

باید گفت که سلسلهٔ کشتارها و ترورهای بیرحمانهٔ افراد و اشخاص، بخصوص خبرنگارانِ افغان توسط گروه طالبان و حلقاتِ رجعت گرای ضد دموکراسی و ضد آزادی انسان و بیان، در شهرها و ولایاتِ مختلفِ کشور، و حتا درشهرها و مناطقِ تحتِ حاکمیتِ دولتِ حامد کرزی، ازدرد انگیز ترین داستانها ست که میکوشیم نمونه هایی ازآنها را در اینجا متذکرشویم :

درهفتهٔ اول ماه جون سال ۲۰۰۷م خانم ذکیه ذکی، مادرِ شش کودک و گردانندهٔ یکی از دستگاه های رادیویی برای زنانِ کشوردرشهرک جبل السراج واقع در شصت وپنج کیلو متری شمال کابل ترورشد .او، وقتی موردِ اصابتِ هفت مرمی قرارگرفت که درکنارِکودکِ ده ماهه اش خوابیده بود .

خانم ذکیه ذکی مقتول

*گوینده تلویزیون شمشاد، بتاریخ اول ماه جون سال ۲۰۰۷ میلادی به قتل رسانیده شد .

اجمل نقشبندی ژورنالیست مقتول افغان

*اجمل نقشبندی یکی از ژورنالیستانِ افغان که به روزِ چهارم ماه مارچ ۲۰۰۷م همراه با " دانیل ماستروجکومو" خبرنگارِایتالیایی درشهرک " نادعلی" ولایت هلمند توسط گروه طالبان ربوده شده بود، در روز هشتم ماه اپریل سال ۲۰۰۷م توسط ملا دادالله یکی ازفرماندهانِ قسی القلب طالبان در ولایت هلمند سر بُریده شد .

*سید آغا یک جوان سی وشش ساله، دکاندار و پدرِ پنج کودک و رانندهٔ موتری که " دانیل ماسترو جکومو"، خبرنگارایتالوی واجمل نقشبندی ژورنالیستِ افغان را دربدلِ اجرت به ولایت هلمند انتقال میداد، ازطرفِ طالبان به شکل فجیعی سربُریده شد .

باید درهمینجاعلاوه شود که باساس گزارش های منابع مختلف درآن سال، خبرنگارایتالوی درازأ رهایی پنج تن ازفرماندهان گروه طالبان بنام های یاسر، عبدالطیف حکیمی، منصوراحمد، ملا حمدالله آخوند و ملا عبدالغفار آخوند از زندان های افغانستان رها شدند، ولی درموردِ رهایی سیدآغای راننده و اجمل نقشبندی، ازطرفِ حکومتِ کابل توجهی مبذول نگردید تا کشته شدند .

*عبدالمنیر ناشرِ رادیو- تلویزیون در ولایت جوزجان، بتاریخ بیست و هشتم ماه دسامبر سال ۲۰۰۷م کشته شد.

*عبدالصمد روحانی یک ژورنالیستِ افغان که بتاریخ هفتم ماه جون توسط طالبان ربوده شده بود، بتاریخ نهم ماه جون ۲۰۰۸ م در لشکرگاه به قتل رسا نیده شد.

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارئ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ

*سلطان منادی ژورنالیستِ افغان که بتاریخ نهم ماه سپتامبر سال ۲۰۰۹ م درولایت قندوز به قتل رسید .

سلطان منادی ژورنالیست کشته شده ی افغان **نقشبندی (خبرنگار)، دانیل ماسترو (ایتالوی) و سید آغاز دریور دراسارت گروه طالبان**

*

عبدالحمید نوری ژورنالیست افغان در ماه جون سا ل ۲۰۱۰م در کابل به قتل رسید

تا زمانیکه این سطورنگاشته میشدند، باساس گزارشاتِ منابع مؤثقِ افغانی، جمعاً به تعداد بیشتراز بیست تن از ژورنالیستان افغان به انواع مختلف و به مناطقِ مختلف ترورشده بودند .

همچنان، تعداد زیادی اززژورنالیستهای داخلی وخارجی درجریانِ سال ۲۰۰۷ میلادی، موردِ تهدید، ضرب و شتم و بازداشت قرار گرفتند که ازبرخی ازآنها در اینجا یاد آوری میشود :

*عبدالمناف خبرنگارِ رادیوصدای نجراب، بتاریخ بیست و چهارم ماه می ۲۰۰۷م توسط یکتعداد افرادِ " ناشناس" موردِ حمله قرار گرفت و زخمی شد.

*احمد شکیب (دوست)، گزارشگرِ تلویزیونِ آریانا، بتاریخ ۳۰ ماه می سال ۲۰۰۷م از طرف وکلای پارلمان و نیرو های امنیتی موردِ تهدید قرارگرفت .

*بتاریخ دوازدهم ماه جون سال ۲۰۰۷م، فریده نیکزاد مدیرِ مسوولِ آژانسِ پژواک، نامه وتلفون تهدید آمیز (تهدید به مرگ) دریافت نمود.

*بتاریخ بیست و چهارم ماه جون سال مذکور، فضل الرحمن اوریا مدیرِ مسوولِ هفته نامۀ مشعل از طرفِ طرفدارانِ جنرال رشید دوستم موردِ تهدید (تهدید به مرگ (قرار گرفت .

*عبدالمسعودهاشمی خبرنگارِ پژواک وخان ولی کامران خبرنگارِ تلویزیون آریانا به روز بیست و هفتم ماه جون سال ۲۰۰۷م ازطرفِ نیرو های امنیتی متوقف ساخته شده و برخورد بسیار زشت و زننده یی با آنها صورت گرفت .

*به روزاول ماه جولای سال ۲۰۰۷م، محمد آصف ننگ مدیرمسوولِ یکی از مجله های دولتی، توسط نیرو های مربوط به دولت تهدید گردید.

*به روزهشتم ماه جولای سال ۲۰۰۷م، سردبیرِ سایت انترنیتی " کابل پرس" بنام کامران میرهزار بازداشت گردید و انتشارِ سایتِ کابل پرس هم درآن وقت متوقف شد .

*به روزبیست و پنجم ماه جولای ۲۰۰۷م ، یک خبر نگارِ افغان بنام (نجیب خواجه) و یک گزارشگرِ دانمارکی و رانندۀ موترِ حاملِ آنها توسط گروه طالبان ربوده شدند .

*سید اسماعیل انصاری مدیررادیو تلویزیونِ ملی ولایت قندوز، به روزپانزدهمِ ماه آگستِ سال ۲۰۰۷م، نامۀ تهدید

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارئ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولـئ

آمیز (تهدید به مرگ (از سوی گروه طالبان دریافت نمود .
*بتاریخ دوم ماه سپتامبر۲۰۰۷م، غلام علی صارم مدیرِمسوول ِ ماهنامهٔ اعتصام توسط نیرو های اردوی ملی مورد ِضرب و شتم قرار گرفت .
*به روز بیست و چهارم ماه سپتامبر۲۰۰۷م، ایستگاه رادیو " پیغام ملی و استقلال" از طرف افرادِ مسلح موردِ حمله قرار گرفت .
*به روز بیست ودوم ماه اکتوبر۲۰۰۷م، دایان احمدی گزارشگرِ رادیوآزادی درولایاتِ تخارو بدخشان توسط ِیکی از جنگ سالاران ِمنطقه بنام) حبیب الرحمن) تهدید به مرگ گردید .
*به روز بیست و هفتم ماه اکتوبر۲۰۰۷م، سید پرویزکامبخش محصلِ فاکولته و خبرنگارِ روزنامهٔ " جهان نو" از سوی نیرو های دولتی بازداشت و ازطرف محکمهٔ ولایت بلخ محکوم به اعدام گردید) .اما بعداً حُکم اعدام ملغی قرار داده شد (.
*خلیل امیری و شیرآغا نجاتی مدیرِمسوول و همکارِ رادیو " فریاد" توسط ِافراد ِمسلح موردِ لت و کوب ِشدید قرارگرفته و شدیداً مجروح گردیدند.
*مسعود حسینی عکاس خبرگزاری " اسوشیتد پرس" توسط افرادِ امنیتی ریاستِ جمهوری درکابل موردِ لت و کوب قرار گرفت .
*به روز سیزدهم فبروری ۲۰۰۷م، گزارشگرِ رادیو " استقلال" توسط نیرو های امنیتِ ملی موردِ لت و کوب قرار گرفت.
*ایستگاه رادیو " ظفر" به تاریخ بیست و هشتم ماه مارچ ۲۰۰۸م، مورد حملهٔ مسلحانه قرار گرفت .
*به تاریخ ششم اپریل ۲۰۰۸م ، یک بمب ِدستی به منزلِ) خدیجه احدی) تولید کنندهٔ رادیو ظفرپرتاب شد و بخشهایی از منزل مذکور را تخریب نمود.
*دوشیزه شیما رضایی گویندهٔ تلویزیون " طلوع " در سال ۲۰۰۵م به قتل رسا نیده شد .
*آقای میوند کارمند رادیو " پیغام صلح " در سال ۲۰۰۵ م کشته شد.
*خانم نادیه انجمن شاعره و دانشجو در ولایت هرات، در سال ۲۰۰۵م توسط شوهرِطالب اندیش ِ خود به قتل رسانیده شد .
*آقای عبدالقدوس خبر نگارِ تلویزیون آریانا درسال ۲۰۰٦ م درولایت قندهار کشته شد .
*درسال ۲۰۰۷م آقای رحمن گُلُ کارمند یکی از رسانه های دولتی در ولایت فاریاب بقتل رسید .
*درهمین سال، خانم "شکیبا سنگه آماج"، گردانندهٔ تلویزیون شمشاد کشته شد.
*آقای انورصالح کارمند ِیکی از برنامه های رادیویی درخوست، در سال ۲۰۰۷ بقتل رسید.
*در سال ۲۰۰۸م آقای جاوید احمد گزارشگرِ رادیو) سی تی وی) کانادا به قتل رسید.
*درسال ۲۰۰۹م آقای جان الله هاشم زاده کارمند ِ تلویزیون شمشاد کشته شد.
*احسان الله شهید زوی کارمندِ تلویزیون دولتی در ولایت لغمان در سال ۲۰۰۹م به قتل رسید.
*عبدالمجید بابی رییس امور فرهنگی ولایت قندهار در سال ۲۰۱۰م به قتل رسا نیده شد.
*درماه جولای ۲۰۱۱م، امید خپلواک، خبرنگارِبخش ِپشتوی بی بی سی در هلمند با جمع دیگرازاهالی آن ولایت به شهادت رسید .
*طالبان ِمسلح، بتاریخ دوم ماه فبروری سال۲۰۱۲ میلادی، " سادم خان بهادرزوی" مدیرِ دستگاه رادیو " میلمه" در ولایت پکتیا را سر بُریدند.
*عبدالهادی همدرد، گویندهٔ تلویزیون ملی ولایت هلمند هم درجریان سال ۲۰۱۲ م به قتل رسیدند **(70)**.
همچنان، خبرنگارانِ آتی درمواقع مختلف به قتل رسیدند:
* مزمِّلِ صادقی خبرنگارِ رادیو انعکاس

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارئ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولـئ

* نسیم تورک خبرنگارِ در ولایت لغمان
*محمد محسن هاشمی خبرنگار رادیو صدای نجراب – کاپیسا
*فرهاد تقدسی خبرنگار تلویزیون " پرس تی وی"
*جاوید احمد خبر نگار رادیو آزادی در قندهار
*رسانه های افغانی دروسط ماه نوامبر ۲۰۱۳م اطلاع دادند که یکتعداد ازافرادِ مسلح بالای شبکهٔ رادیو " همیشه بهار " در شهر جلال آباد یورش برده محافظان و کارمندانِ آنرا موردِ لت و کوب قرار دادند .
*بتاریخ بیست و چهارم ماه جنوری سال ۲۰۱٤ میلادی، خبرنگارمحلی افغان بنام نوراحمد نوری که درعین حال برای روزنامهٔ نیویارک تایمز نیزکار میکرد، درولایت هلمند به قتل رسید و جسدِ خون آلود وی توسط نیرو های امنیتی آن ولایت، در یک محل نسبتاً دور افتاده کشف شد .
*اکبررستمی خبرنگارِ تحقیقی روزنامهٔ " هشت صبح " به تاریخ نزدهم ماه اپریل ۲۰۱٤م از سوی دو افسرِ پولیسِ ترافیک درکابل، حینیکه با برخی از مراجعین مصاحبه مینمود، دست بند زده شده موردِ تحقیق و شکنجه قرار گرفت .

*رسانه های افغانستان گزارش دادند که بتاریخ ۱۳ماه جولای ۲۰۱٤م، یکتعداد افرادِ ناشناس، به منزلِ "خالد آگاه یعقوبی " ژورنالیست ومجری وتهیه کنندهٔ برنامه های اجتماعی رادیوی محلی بنام " لحظه " درشهر مزارداخل شده با شلیک گلوله او را به قتل رسا نیدند. وی جوان بیست وهفت ساله بود، همسر و دو کودک داشت .

خالد آگاه یعقوبی

همچنان، پلوشه توخی میرانزی خبرنگارِرادیو بیان درولایت بلخ، بتاریخ ۲۵ماه سنبله ۱۳۹۳خورشیدی (۱٦ماه سپتمبر۲۰۱٤م) به ضربِ چاقوبه قتل رسید. خبرگزاری " کلید " گفت که یک فردِ ناشناس به بهانهٔ تحویلدهی کارتِ عروسی برای پلوشه، او را در نزدیکی دربِ ورودی منزلش به قتل رسانید و فرارنمود .

پلوشه توخی میرانزی خبرنگار مقتول در بلخ

رییسِ دیده بانِ رسانه ها طی یک نشست خبری درکابل گفت که " خشونت علیه خبر نگاران درسال ۲۰۱۳ در مقایسه با سال گذشته، افزایشِ قابل ملاحظه ای را نشان میدهد ."
آخرین گزارشی را که مسوول دیده بانِ رسانه ها درهفتهٔ دوم ماه جدی ۱۳۹۳ خورشیدی درکابل به اطلاع همه گانی رسانید، چنین بود ... " :**سال ۲۰۱٤، خونین ترین سال در سیزده سالِ گذشته برای خبر نگارانِ افغانستان بود. درجریان سال ۲۰۱٤ میلادی، یکصد وبیست و پنج مورد خشونت علیه خبر نگاران درافغانستان، توسطِ مؤسسهٔ (نی) ثبت شده که هشت موردِ آن شامل قتل میشود، نُه خبرنگار هم زخمی وهشتاد تن دیگربرای مدت کوتاهی بازداشت شده اند وسی وهشت موردِ لت و کوب و پنجاه مورد دیگر، تهدید و اهانت به ثبت رسیده است . ..هشتاد درصد خشونت ها توسط افراد منسوب به دولت نسبت داده شده است** ".
مسوول دیده بانِ رسانه های افغانستان همچنان علاوه نمود که " **شمار شبکه های تلویزیونی به شمولِ دولتی درافغانستان به صد شبکه رسیده اند.درحال حاضر، ۲۰۰ دستگاه رادیوی دولتی و خصوصی و ۲۵۰ رسانهٔ چاپی فعال هستند** "...
واینک، اسامی برخی ازخبر نگارانِ خارجی را که درافغانستان به قتل رسیدند، درجِ این صفحه مینماییم :
*جیمزپی هنتر ژورنالیست نظامی بعنوان نخستین قربانی خبرنگاری، پس ازحوادثِ سال ۲۰۰۱م

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارئ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ

*رابرت همر خبر نگارِ روزنامهٔ " سندی میرر " انگلستان
*میچلی لنگ در سال ۲۰۰۹ م در قندهار کشته شد
*کارستن توماس خبرنگارِ نارویژی
*کرستین ستریوی خبرنگارِ ویچه ویله
*کارن فیشر خبرنگارِ ویچه ویله
*پارک توک خبر نگارِ آلمانی با راننده اش ربوده شد.

تنها حوادث و رویداد های دلخراشِ ذکر شده نبودند که درسالهای ریاست جمهوری حامد کرزی، تقریباً همه روزه رُخ میدادند، بلکه چنان وضعیتِ سیاسی – فرهنگی – روانی درحلقاتِ دولتی و امنیتی حکمفرما بود که حتا ژورنالیستها و گزارشگرانِ رسانه های رسمی و غیر رسمی نیزعمدتاً با تهدید و تعقیب و دستگیری و مرگ و میر مواجه میشدند. از سوی دیگر، همین ژورنالیستان، توسط گروه های مسلح طالبان، مافیای موادِ مخدر و قدرتمندانِ محلی و ... نیز مورد سرزنش و تهدید به مرگ قرار میگرفتند .

مؤسسهٔ غیردولتی " نی " که با داشتنِ شبکه های مختلف در ولایات افغانستان، با شبکه " انترنیوز" در بخشِ حمایت از رسانه ها و خبر نگاران کار میکند، طی گزارشی افشا نمود که از سال ۲۰۰۱ تا سال ۲۰۱۲میلادی، سه صد و پنجاه و چهار موردِ قتل، تهدید، لت و کوب، اختطاف و زخمی شدنِ خبرنگاران درداخلِ افغانستان صورت گرفته است که بخشی ازآن چنین بوده است :

قتل . . . . . ۱۹ نفر
تهدید . . . . ۹۶ نفر
لت و کوب... ۱۰۹ نفر
دستگیری . . ۶۳ نفر
اختطاف ... ۲۱ نفر
زخمی . . . ۱۹ نفر

منبعِ " دیده بانِ رسانه ها " درکابل اعلام کرد که " تنها درجریانِ سال ۲۰۱۲میلادی، شصت و نه موردِ خشونت، شاملِ قتل، زخمی شدن، لت و کوب، بازداشت، توهین و تهدیدِ خبرنگاران به ثبت رسیده است که چهل و پنج موردِ آن توسط عمالِ دولت انجام داده شده است. و درسال ۲۰۱۳ میلادی، چهل موردِ خشونت علیه خبرنگاران به ثبت رسیده است .

مؤسسهٔ رسانه یی " نی " همچنان گزارش داد که بیشترین قربانی و آزار را در درازنای این مدت، خبرنگارانِ شبکه ها ی تلویزیونی آریانا، طلوع و الجزیره و نیز خبرگزاری " پژواک " متحمل شده اند. درعین حال، رییس اجرایی ادارهٔ " نی) " ادارهٔ حمایت از رسانه های آزاد در افغانستان) دربرابرِ خبرنگاران درشهر کابل گفت " **: خشونت در برابرِ خبرنگارانِ افغانی در دو ماه اخیر(جنوری و فبروری سال ۲۰۱۳ م)، نسبت به زمانِ مشابه سال گذشته، ۱۲۰ فیصد افزایش یافته است ... بیشتراین خشونتها از سوی برخی از مقام های حکومتی صورت گرفته اند... " (۷۱)**

عبدالحمید مبارز رییس انجمنِ خبرنگارانِ افغانستان نیز اظهار داشت که **" چیزیکه باعث نگرانی ماست و ما آنرا شدیداً محکوم میکنیم اینست که بدون پرسان نکردنِ وقایعی که خبر نگاران به آن دچارمیشوند، هیچ کس محاکمه نشده، هیچ کس جزا ندیده و تا حال ما ندیدیم کسی که خبرنگار را لت و کوب کرده باشد، جزا دیده باشد. ؟**

خبرگزاری بی بی سی در ماه جولای ۲۰۱۳م گزارش تازه یی را به نشر رسانید که حاکی ازلت و کوبِ خبرنگار" بُخدی" بنام نصرت الله اقبال توسط والی ولایت پروان بود. این رویدادِ ضد دموکراتیک و ضد قانونی یک مقام رسمی دولتِ حامد کرزی، ازسوی رسانه های غیردولتی افغانستان وسیعاً محکوم گردید. هرچند والی پروان موضوعِ لت وکوب خبرنگار را رد کرد، اما رسانه ها عکسِ خون آلودِ نصرت الله اقبال را نیز به نشر رسا نیدند. در گزارشها آمده بود که دلیل این اقدامِ خشونت آمیزِ والی پروان این بوده که خبرنگارِ مذکورقبلاً مواردی از فسادِ اداری را افشا نموده

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارئ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ

و نقدی بر کتاب آقای بصیر سالنگی والی پروان نگاشته بوده است .
شورای اجرائیهٔ اتحادیهٔ ملی ژونالیستانِ افغانستان طی نشرِیک اعلامیهٔ رسمی بتاریخ چهارشنبه نهم ماه سنبلهٔ ۱۳۹۲ خورشیدی ادعا کرد که ظرف سه روز، سه ژورنالیست افغان از سوی افراد و منابع دولتی موردِلت و کوب شدید قرارگرفتند. دراعلامیه تذکر داده شده بود که علاوه از نصرت الله اقبال که ازاو دربالا تذکردادیم، به روز پنجم ماه اسد، دو تن از خبر نگارانِ تلویزیون سیمای مِهر درولایت تخارو فلمبردارِ تلویزیونِ تنویر درشهرپلخمری مرکز ولایت بغلان نیز توسط افراد مسلح و ماموران دولتی مورد لت و کوب قرار گرفتند.

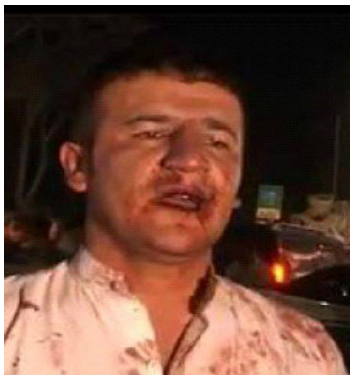

نصرت الله اقبال خبرنگارزخمی شده

خبرنگاری که توسط جنرال ظاهر اغبر مورد لت و کوب قرار گرفت

خبرگزاری بی بی سی همچنان ازلت و کوب خبرنگار تلویزیون ورزشی ۳ درکابل نیز اطلاع داد. درگزارش آمده بود که خبرنگارمذکور ازسوی افرادِ ناشناس وقتی شدیداً مورد لت و کوب قرار گرفت و زخمی شد که ساعتی پیش ازآن، خبرنگارانِ شبکهٔ تلویزیونی ۱ در جریانِ یک مصاحبهٔ تلویزیونی، توسطِ جنرال ظاهراغبر رییس کمیتهٔ ملی المپیک تهدید شده بودند. بی بی سی از قولِ دیده بانِ رسانه ها) نی) علاوه نمود که خبرنگارِ تلویزیونی ۱، باساس اسنادی که در رابطه به فساد اداری در کمیتهٔ ملی المپیک بدست آورده بود، میخواست با رییس این کمیته مصاحبه یی انجام دهد، ولی ازسوی رییس تهدید شده بود .
روزنامهٔ هشت صبح کابل، بتاریخ هجدهم ماه جدی سال ۱۳۹۲ خورشیدی گزارش داد که خبرنگار، فلم بردار و رانندهٔ موترِ مربوط به دستگاهِ تلویزیون " خورشید" توسط یکی از مقام های دفتر ریاست جمهوری، درناحیهٔ دوم شهر کابل مورد لت و کوب و توهین قرار گرفتند. چنانکه نگارندهٔ این سطورنیزفلم مستند صحنهٔ لت و کوب را که از تلویزیون " خورشید " به نشر رسید، مشاهده نمودم. مؤسسهٔ " نی " که درجهت حمایت از رسانه ها و خبرنگاران فعالیت میکند، طی نشر اعلامیه یی، این عمل مقام های دولتی را محکوم نموده اظهار داشت که تحقیر و لت و کوب خبرنگاران جُرم است و مادامکه مقام های دولتی مغایرِ قانون حرکت میکنند، این خود قابل محکومیت پنداشته میشود .
خبرگزاری بی بی سی بتاریخ ۳۰ ماه دسامبر۲۰۱۳م از قول مؤسسهٔ " نی " {حمایت کنندهٔ رسانه ها {مطالبی را به نشر رسا نید که ما اینک بخشهایی ازآن را در اینجا درج میکنیم " : **درسال ۲۰۱۳، هفتاد و شش مورد خشونت با خبرنگاران صورت گرفته است . در این سال، سه خبرنگار کشته، هفت خبرنگار زخمی ، شش خبرنگاربازداشت، سی و چهار خبرنگار لت و کوب و بیست و شش خبرنگار تهدید و توهین شده اند ".**
رسانه های افغانستان بتاریخ بیستم ماه حوت سال ۱۳۹۲ خورشیدی گزارش دادند که یک خبرنگار خارجی بنام ... در منطقهٔ وزیراکبرخان شهرکابل به ضربِ گلوله کشته شد. خبرنگارِ کشته شده پنجاو یک ساله بوده " نیل هورنر" نام داشت و برای رادیو سویدن کارمیکرد .

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارئ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ

نظربه گزارشِ رسانه های افغانستان، گروهی بنام " محاذ فدایی تحریک اسلامی طالبان " مسوولیت این قتلِ سیاسی را بعهده گرفتند .

برخی از رسانه های افغانستان بتاریخ پنجم ماه جوزای سال ۱۳۹۳خورشیدی ازقولِ اتحادیهٔ ملی ژورنالیستان افغانستان نوشتند که " : **کارمندانِ حکومتِ افغانستان، بیشترین رقمِ خشونت علیه خبرنگاران را مرتکب شدند. . . چندین خبرنگار در ولایت های قندهار و قندوز از سوی ماموران امنیتی مورد خشونت قرار گرفتند "...**اتحادیهٔ مذکورطی انتشار یک اعلامیه تذکرداد که " : **درحالیکه هرگونه بزرگ نمایی حملات تروریستی مردود است، ازنیرو های امنیتی تقاضا داریم تا مانعِ کارِ خبر نگاران درجمع آوری اطلاعات در رابطه به این گونه حوادث نشوند "...**

این، نمونه های اندکی ازجنایت ها، تهدید ها و نقض حقوق بشرتوسط جناح های مختلف دولتی، طالبی و تنظیمی بود که دراینجا درج گردید. البته درعین روزها و جریانِ سالهای فوق الذکر، ده ها وصدها حادثهٔ خونینِ دیگرنیزدرسرزمینِ غمدیدهٔ ما به وقوع پیوسته است که شرح همهٔ آنها هفتاد من کاغذ میخواهد .

تنها عملِ ضرب و شتمِ خبرنگاران از سوی منابع دولتی ادامه نداشت، سخنگوی وزارت امورداخلهٔ افغانستان در هفتهٔ اخیرماه جنوری ۲۰۱۱م، طی کنفرانس مطبوعاتی رسماً اعلام نمود که در گسترهٔ صرفاً یک هفته، به تعداد یکصد و نود و یک نفر به قتل رسیده اند. وی همچنان اظهارداشت که در ماه جنوری جمعاً سی هشت نفرمُلکی (غیرنظامی) و بیست و هشت نفرپولیس جان های شان را از دست داده اند. دفترنماینده گی سازمان ملل در افغانستان) یوناما) درهفتهٔ اول ماه ثور سال ۱۳۹۰ خورشیدی رسماً اعلام نمود که **" طی چهارسالِ گذشته به تعداد نُه هزارغیرنظامی افغانستان کشته شده اند "** خانم "گینو" مسوولِ بخشِ حقوق بشرِاین دفتر اظهار نمود که " زیاد ترین رقمِ تلفاتِ افراد در اثرماین های کارگزاری شده، بمبارانها، حملاتِ انتحاری، ماینِ کناره جاده و پرتابِ راکت (موشک) صورت گرفته است. گفتنی است که " ادارهٔ دموکراسی، حقوق بشر و کار" وزارت امورخارجهٔ ایالات متحدهٔ امریکا گزارشی از وضعیت حقوق بشر در افغانستان منتشر نمود که دران تذکر رفت :

... "افغانستان به تازه گی چند دهه جنگ داخلی را پشت سرگذاشته که نقض حقوق بشر چه از سوی برخی بخش های حکومت و چه شورشیان، ازجمله طالبان، ادامه دارد . . . کارنامه ی حقوق بشر افغانستان در این سال همچنان به دلیل ضعف نهاد های مرکزی، ادامه شورش های مرگبار و خارج نشدنِ کشور از دوره ی نقاهت پس ازدو دهه جنگ داخلی، ضعیف بود. . . هرچند پس از ساقط شدنِ حکومت طالبان در سال ۲۰۰۱ در حمله ی نیروهای ائتلاف به رهبری امریکا یک قانون اساسی تازه در این کشور نوشته شد و طی دو سال اخیر دولت و پارلمانی تازه پس از برگزاری انتخابات روی کار آمدند، اما دولت مرکزی هنوز کنترولِ کاملِ این کشور را در دست ندارد " .

درگزارش همچنان آمده بود " : **مواردی که درآن نیرو های امنیتی و جنایی مرتکب کشتار های غیرقانونی و شکنجه شدند، درسال ۲۰۰۵ ادامه یافت. برعلاوه، درگیری میان قبایل و قوماندانانِ محلی رقیب به تلفاتِ پُرشماری درمیان غیرنظامیان منجرشد. . . کشتار های غیر قانونی، شکنجه، شرایطِ بدِ زندانها، مصوونیتِ مقام ها، بازداشت های طولانی پیش ازمحاکمه، سؤاستفاده از قدرت توسط قوماندان های محلی، محدودیت آزادی های حقوقی و مدنی، خشونت و تبعیض اجتماعی علیه زنان و اقلیت ها، قاچاق انسان، نقض حقوق کارگران وکار کشیدن از کودکان همه و همه مشکلاتی هستند که سال گذشته در افغانستا ن گزارش شده است . " (۷۲)**

به همین سلسله، وبسایت " ویکیلیکس " درماه فبروری سال ۲۰۰۹ میلادی، گزارشی را از قولِ منابع " ناتو" پیرامونِ تلفاتِ جانی در افغانستان چنین به نشر رسانید:

"قربانیانِ غیرنظامی جنگ افغانستان، ٤٥ درصد افزایش یافته است "... ویکیلیکس همچنان از قولِ بخشِ امنیتی " ایساف " نوشت که " **: آمارِجنگ، افزایشِ ۳۵ درصدی تلفاتِ جانبِ نیرو های بین المللی را به نمایش میگذارد. تلفاتِ غیرنظامی که در اثرِ قتل و اختطاف صورت گرفته، ٥٠ درصد و قربانی های ناشی از حملاتِ { مسلحانه } بالای تأسیساتِ دولتِ حامد کرزی، دوچندان ، یعنی ۱۱۹ در صد بوده است ".**

نهادهای قضایی و امنیتی کشورکه عمدتاً دراختیارعناصر" تنظیمی – جهادی" ویا قضات طالبزدهٔ عقب گرا قرارگرفته بود، نیز با دستگیریها و صدورِاحکامِ ناشیانهٔ حبس های درازمدت و حتا تقاضای اشدِ مجازات (اعدام) علیه

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارئ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولـئ

ژورنالیستان، نویسنده گان و دگراندیشان، آیینهٔ تمام نمای نقضِ آشکارِ حقوق بشروسرکوبِ حقِ آزادی افکار وبیان و در یک کلام، نمونهٔ کاملِ عقب روی درعصرِدرخشانِ علم و فرهنگ شدند. این اعمال و رویداد ها در حالی صورت میگرفت که نیرو های مسلح کشور های اروپایی وامریکایی، عناصر وشبکه های اطلاعاتی آنها، نماینده گانِ مؤسساتِ حقوق بشرسازمان ملل، کمیته ها وکمیسیونهای نظارتی ممالک دموکراسی خواه جهان درافغانستان حضورفزیکی داشتند .

ادامه دارد

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارئ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولـئ